

SLOVENSKI NAROD.

Izšla vsak dan popoldne, izvenredni števila in priložnice.
 Cena: Prostor 1 m/m x 54 m/m za navadne in male oglase 80 vrn.,
 za večje razglase 120 K, za poslane in reklame 2 K. — Pri naročilu
 nad 10 objav popust.
 Vprašanjem glede inzeratov naj se priloži znamka za odgovor.

Upravištevno „Slov. Naroda“ in „Narodna Tiskarna“ Kmalova
 ulica št. 5, Ljubljana. — Telefon št. 98.

„Slovenski Narod“ v Ljubljani in po pošti:

V Jugoslaviji:	V inozemstvu:
celoletno naprej plačan K 120—	celoletno K 140—
polletno „ „ „ 60—	polletno „ „ „ 70—
3 mesečno „ „ „ 30—	3 mesečno „ „ „ 35—
1 „ „ „ 10—	1 „ „ „ 12—

Novi naročniki naj pošljejo v prvi naročnino vedno 50% po nakaznici.
 Na samo pisarna naročila brez poslatve denarja se ne moremo ozirati.

Uredništvo „Slov. Naroda“ Kmalova ulica št. 5, Ljubljana.
 Telefon št. 98.

Seznam sprejema in pošiljanja in zadostne izdatnosti
 po Receptu na vrhu. —

Posamezna številka velja 60 vinarjev.
 Poština povzročena.

Ali obstoji jugoslovenska vojna nevarnost?

»Il Piccolo della Sera« z dne 7. m. prinaša naslednji članek datiran iz Rima: »V najnovejšem času so se pojavile v italijanskem in inozemskem časopisju alarmantne vesti o nameravani ofenzivi države SHS proti Italiji. Občinstvo je treba v tem pogledu opozoriti, da ne gre na led takim jugoslovenskim spletkam, ki grozijo odvratiti pozornost od resničnega položaja. Dejstvo je, da se je vsakokrat, ko je došlo do jadranske vprašanje v fazi, končne odločitve, pričelo govoriti o vojaških pripravah, o vpoklicih raznih letnikov in o premikanju jugoslovenskih čet. Namen takih redno se ponavljajočih, nekontroliranih vesti, ki se kasneje vedno dementirajo po sledečih jim dogodkih, je očividno, pritiskati na italijansko javno mnenje z novo vojno nevarnostjo in prepričati jo o oportuniteti, odpovedati se prepor-nemu ozemlju ali vsaj odvzeti ostro diplomatičnim pogajanjem.

Tudi v sedanjih fazi jadranskega problema se je poročalo o jugoslovenskem grozečem kretanju: inozemsko časopisje je vnovič govorilo o nedvomljivim upanjem o vojaških pripravah, ki naj bi onemogočile Italiji uvesti se v posest pokrajine, prisojenih ji po londonski pogodbi. Ali odgovarjajo te vesti resnici ali vsaj logični možnosti, da bi se mogla Jugoslavija spustiti v vojno z Italijo?

Pustimo na strani razloge splošnega značaja, ki govorijo proti tej eventualnosti t. j. splošno in absoluten interes Evrope izogniti se vojni, ki bi mogla zanetiti nov požar na kontinentu, pustimo na strani specijalen, toda prav tako brezpogojen interes Srbije, ki bi nepreklicno izgubila z eno samo gesto dvomljivega uspeha ves nepričakovani teritorialni dobiček evropske vojne. Pustimo na strani tako razmišljanja in predložimo si, ker je to potrebno, nlogičen in nemiren značaj balkanske duše, naklonjene hipnim dojmom. In raziskujemo na splošno vojaške možnosti eventualnega jugoslovenskega coup de force proti Italiji. (Člankar je tukaj navajal številke o jugoslovenski armadi, ki mu jih je pa cenzura zaplenila.) S tem kontingentom — čegar dejavnost obstoja bolj v domnevani vojaški sreči, kar je značilno za vse balkanske vojske, nego pa v realni združenosti na novo pripojenih bivših avstrijskih enot, bolj nego v njihovi enotnosti in solidarnosti ter preračunljivi razpoložljivosti — s tem kontingentom morajo jugoslovenske armade vzdrževati pet front, ki so vse enako šibke in nevarne: italijansko od Dalmacije do

Juljskih Alp, madžarsko v Prekmurju, nemško v celovški kotlini, romunsko v Banatu, bolgarsko v Makedoniji in končno albansko. K tem zunanjim frontam je treba prišteti, ne da bi se pretiravala njena važnost, tudi notranja fronta proti Bosni in Crni gori, kjer zahtevajo perijodični izbruhi avtonomistične nestrpnosti neprestano zaposlenost vojaških moči. (Smešno, opomba urednika.) Tudi manj poučeni bodo lahko razumeli ob prvem pogledu na precejšnjo razsežnost celotne fronte, ob pogledu na njeno obliko in vpoštevajočo nemožnost, odpremljati o pravem času in v zadostni meri rezervne čete iz Zagreba, da bi bil jugoslovenski napad pod takimi pogoji absurden, ker bi bil že v naprej obsojen v neuspeh.

Kar se tiče juljske fronte, na kateri bi bilo v slučaju sovražnosti proti Italiji pričakovati jugoslovenskega napada, je treba vpoštevati majhno zmožnost nekaterih železniških prog, ki so velikega vojaškega pomena. Tako n. pr. odsek Reka-Zagreb, Ljubljana - Karlovac in pomikanje brezpozojno potrebnih zvez kot n. pr. zveza Kočevja z Delnicami.

Pri železniškem problemu, ki je temelj vsaki vojaški operaciji, ne smemo pozabiti pomikanja voznega materiala, njegovo slabo stanje, nezmožnost jugoslovenske industrije obnoviti ga in težkoče pri uvozu. K temu pride še občutna kriza v dobavi premoga in pomikanje avtomobilskega materiala. Kako je torej mogoče v Beogradu resno misliti na vojaške operacije, ki bi bile v stanu prisiliti Italijo pod kavdinski jarem srbo - hrvatskega imperijalizma?

Po drugi strani je jasno, da bi zamisel jugoslovenski smek v Dalmaciji (če bi bil v teoriji tudi izvedljiv neodvisno od ostale fronte na način, da bi dosegel opustitev dalmatinskega območja od strani Italijanov) odložiti le deloma centralni mejni problem. Ali pa je ta smek v Dalmaciji v resnici mogoč, ako obvladuje italijanska mornarica s svojo artilerijo vse območje in ako je dalmatinsko - istrsko otočje v celoti v posesti italijanske armade?

Toda, če bi se tudi smatrala kombinirana jugoslovenska akcija v Dalmaciji in na italijanski fronti bolj na podlagi teoretičnega razmišljanja kot na podlagi praktične realne možnosti za izvedljivo, ostal bi še vedno generalni strateški problem, ki dokazuje absurdnost takega udarca z glavo. Dopolniti samo na celotno pomohkužen.

kupne odnose jugoslovenske zunanje politike. Mlada država je danes zaprta v oklep nespravljivega sovrastva, ki se raztega vzdolž vseh njenih mej: Nemci, Madžari, Romuni, Bolgari, Albanci tvorijo, kakor smo že videli, vsled svojih lastnih rivendikacij po politično jugoslovenskem ozemlju med seboj tesno zvezane in nepretrgane fronte.

Vzgatli lunto na italijanski fronti nomenilo bi razširiti takoj inavtomatično požar po vsem sovražnem koronu, ki obdaja jugoslovensko državo; pomenilo bi torej, postaviti Jugoslavijo v položaj, da vzdržuje koncentričen napad na vseh različnih in oddaljenih frontah.

Ali se hočejo morda izpostaviti Jugoslovani tej vojaški nevarnosti zato, da bi vsled neizogibnega poraza onemogočili skupnost države, v kateri bi izbruhnilo z vsilo sepa-ratistične tendence treh pokoleni, ki se sedaj pod pritiskom notranjih in

mednarodnih nagibov polagoma pomirjajo?

Naše mnenje je, da si to vprašanje samo odgovarja, dasi se uveljavljajo v politiki včasih najbolj absurden hipoteze.

S temi dejstvi morajo zanesljivo računati faktorji, ki so pozvani v obrambo naših interesov in naše dežele. Kajti nič ni bolj nevarno, kakor prezreti v politiki pri tolikih okolišnih eno možnost, ki bi zamogla mnogokrat odločilno vplivati na bodočnost naroda.

Priporočamo vsem merodajnim krogom in naši javnosti, da pozorno prečitajo to razpravo. Čemu to priporočamo? Ker je iz te razprave razvidno, zakaj se Italijanom po njihovem mnenju nitreba bati Jugoslovenov. In njihove kalkulacije žalibog niso brez podlage. A kdo je temu kriv? Izprajšajmo si vest.

Kongres delegatov jugoslovenskih dobrovoljcev.

(V Zagrebu dne 8. in 9. februarja.)

V nedeljo dopoldne ob 10. je bila slovesna otvoritev kongresa ob navzočnosti čez 200 delegatov iz vseh pokrajinskih organizacij naše države, kateri se je vršil pod pokroviteljstvom regenta.

Svečani otvoritvi so prisostvovali: za hrvatsko vlado, ban dr. Tomljenović, zastopnik regenta divizionar general Matić in drugi zastopniki vojaških in civilnih oblasti.

Radi pomikanja prostora v listu, prinesemo danes samo govor gosp. Subašića, to je obnova zakletve in protest mirovni konferenci v Parizu.

Ponovitev zakletve.

Dragi bratje! Danes se odpirajo kongres najresnejših delavcev na našem jugoslovenskem ujedinenju: kongres ljudi, ki so s svojim resnim delom in s svojo prelosto krvjo dokazali neustrašno srčnost v boju pravice proti krivici. Z vednim čelom stopamo danes s tem kongresom pred naš ujedineni narod, z mirno zavestjo pozdravljamo kralja, regenta in vlado, a čez našo vlado ves naš osvobojeni narod; ali kako naj pozdravimo oni del naše domovine, ki še vedno stoka pod nasiljem berzallerov; kako naj pozdravimo Jadran, katerega biseri se nahajajo še vedno v zamazanih rokah tujih klavitezov. Jadran, kateremu so zlikovci razneli roke, da ne čuti velike sreče svobode v svobodnem obsevu svoje svobodne matere.

Kako na pozdravimo potlačene brate in v verige okovani Jadran danes, ko se njegova usoda odločuje na pozorišču svetovnega mira.

Danes, ko se širno naše domovine zbira protestni šodi, ko se čuje bolestni krik, katerega je povzročila tež-

ka rana, ki so nam jo zadali zaveznički. Kaj naj rečemo mi, ki smo v vrstah teh zaveznikov prelivali kri za svobodo svojega naroda in smo v njihovih zemljah ostavljali grobove najboljših naših tovarišev, najboljših sinov naših.

Italija varuje svoj Piemont, a ne razume, da je Piemont Jugoslovenstva oni trgani in gaženi del naše domovine, naše Primorje, naš Jadran. Ti Jugoslovani so dali sinove, katere je videla Angleška, občudovala Francoska, Amerika in Italija, v katerih armadah so bili naši sinovi, prvi junaki, poslani na bojišča nenadkriljivi v hrabrosti — kakor so oni sami pisali v svojih komunikacijah — drveli so v smrt in osvajali z nepopisno brizno svojo zemljo — ostavljajoči za seboj strto orožje sovražnikov — sinovi, ki so gnali sovražnika tudi takrat, ko so se zaveznički pred nemi umikali, koji so izvojevali najsilnejše zmage tam, kjer so Italijani sramotno ostavljali svoja lastna ognjišča. Te sinove jugoslovenskega naroda so opazovali, kako se v jatah zbirajo pod osvetliško zastavo, za časa najoholejših nemško - avstrijskih zmag, ter so s svojo zavestjo dvigali zavest naših zaveznikov.

In narodu takih sinov hočejo danes, da odvzamejo njihova s krvjo započeta prava. Italija to hoče. Ona Italija, katere je stala pred nami s sklonjeno glavo, in sramu rudečim obrazom — kadar smo potovali preko nje — radi sramotne izdaje in slabosti (nemoči) na Pijavi — ona Italija, katere sinovi so bežali v Albanijo pred dezorganizirano avstrijsko vojsko, takrat kadar smo mi že pregazili nemške in bolgarske utrdbe — zlomili njih odpor in gledali njihov brezslavni beg.

Mislilo li oni, da nas ni več?

Tovariši, danes ko lahko govori-

mo v imenu 60.000 organiziranih naših tovarišev — danes, ko se pošiljajo protesti od vseh strani naše domovine, potrebno je, da tudi mi ki smo poklicani, da govorimo o našem pravu, — storimo svojo dolžnost.

Ne s krikom, ker živimo našega orožja že poznajo, ne z uličnimi manifestacijami, ker pred njimi najbolje manifestirajo naše zmage — temveč s ponovitvijo zakletve (zaprisege) naše, narodu in kralju kolo smo že položili v Rusiji, Ameriki, Franciji, Italiji in Solunu — zakletev katere ni bila niti v najstrašnejših trenutkih ne prelomljena niti omajena, — pod katero so sunki naših nožev parali nenasitna grla naših krvoločnih sovražnikov — zakletev katere maščuje našo kri samo s krvjo.

Zakletev — tovariši, katere je s kostmi najboljših naših tovarišev sezidala ta hram svobode — zakletev katere nam da preje umreti, dokler ne osvobodimo ognjišča in deco onih tovarišev naših iz Primorja, ki so žrtvovali svojo mladost, svoje življenje na Dobrudži, v Makedoniji in Albaniji. — Zakletev katere nas veže tako dolgo, dokler ne bo poslednja ped naše zemlje osvobodena v ojetju naše svobodne domovine.

Ponovitev te zakletve naj opozori mirovno konferenco, da jugoslovenski dobrovoljci, ojačeni z vsem ujedinenim narodom nismo se odložili orožja; temveč pomnožili, izbrusili in čakamo sedaj, da operemo s krvjo vsako krivico; da vse one, ki so želeli in lačni plovov našega trpljenja — nahranimo z njihovimi telesni in napojimo z njihove krvi, da se rale žrtvujemo vsi, nego ostavimo jednega samega v njihovem robstvu.

S kongresa je bila poslana jugoslov. delegacija na mirovni konferenci v Parizu ta-le brzojavka:

Kongres jugoslovenskih dobrovoljcev, ki se je vršil 8. in 9. februarja t. l. v Zagrebu, katerega so se udeležili vsi zastopniki vseh pokrajinskih organizacij: katerih število znaša 60.000 borcev — pošilja naši mirovni delegaciji pozdrav in jo prosi, da izroči mirovni konferenci sledeče:

Jugoslovenski dobrovoljci, ki so se borili v zavezniških armadah, za osvobodjenje svojega naroda, katerih veličino morale, nenadkriljivo hrabrost in nedosegljivo požrtvovalnost so opazovali zaveznički na Dobrudži, na italijanski fronti, na Dobrem polju, Sokolu, Veterniku in na Crni reki, bratje onih velikih junakov velike ameriške armade — globoko razočarani, radi poslana nam ultimata, pošiljamo svoj apel na tiste, ki so pet let svetovne vojne propovedovali manjšinsko pravo in samoodlobo narodov, da se tudi danes spomnijo teh svojih velikih pricipov, ki so nas pripeljali do zmage.

Ako nečete teptati veličino pošilja in značajnosti gg. Wilsona, Lloyd Georgea in Clemenceaua, potom katerih je dajala ententa jarmstvo vsemu Sloveštvu, da je borba katere vodi ona, borba za manjšinsko pravo in

LISTEK.

Ivan Albreht:

Doma.

Poleti je bilo, tako nekako ob žetvi. Vzduh je bil vzhiten in moreč, dan devetkrat žalosten in pust, ker je bila nedelja. Z očetom sva sedela pred hišo. Tam pri staji nekje se je brat prepiral s hlapcem. V veži je pela dekla. Bilo je silno dolgočasno. Zazdehal sem leno in pogledal očeta. Tudi njemu ni prišlo sedenje pred hišo.

»Ali je kaj novega po svetu?«
 »E, kaj bi bilo! Ljudje se grizejo med sabo. Pa na Vrhniki je umrl dekan.«

»Kaj mu je pa bilo?«
 »Komu?«
 »Gospodu.«
 »Čevelj ga je ožulil na peti, pa se mu je zastrupila kri.«
 »Kako so vendar takj ljudje mehki! Meni je že čevelji primrzni na nogo in čez rožo sem se že vsekal, da je bilo grozno videti, pa sem še zdal tukaj.«

»Je že tako.«
 »J, sovja — šole! Saj ni ti, tuš ja

čisto pomohkužen.«
 Nasmehnil sem se in sem prižgal cigareto. Vijoličasti dim se je vij v zverženih kolobarjih pred menoj in se je leno izmubljil v zrak.

»Jutri grem,« sem začel, da bi na kak način pregnal moreče dolgočasje. Oče se je ozrl. Celo se mu je nagubalo; žalost je objela njegovo lubezen.

»Kam?«
 »Po svetu. Kaj naj počnem doma? Moj glas je bil čisto miren in besede hladne, a v duši me je tiščalo nekaj trpekega. Ukradli so me njemu, ki ima edino pravico do mene. In zdaj sem se vrnil, zapuščen in otožen tujec, da ga pozdravim. A komaj sem pričel, me čira življenje drugam. In moram iti. A on bo čakal, čakal konca. In nekoč bo z žalostjo opazil, da mu glava sili k zemlji in se mu noge šibe proti njej. Legel bo in čakal in klical: samo srce bo kričalo, usta bodo že zaprta. Tedaj se morebiti vrnem, prav v zadnjem trenutku. Njegov umirajoči pogled bo obvisel na tujcu, ki je prišel k očetu. In takrat se bo utrnila solza in lubezen bo utonila v njej. Skozl stekleno zenico se mi bo zarezala smrt: »Beži!«

Od stajle je prišel brat. Velik, močan in hladen in obliki svetla in tla

popolnoma nič mi ni bil podoben, kot da nam ni rodila ista mati.

»No, kako ti je vseh doma, Franceli?«

»Bo že, bo že,« sem odvrnil s prisiljenim nasmeškom.

»Ostaneš dolgo?«

»Jutri gre,« je odvrnil oče mesto mene.

Bratov pogled se je stemnil in na čelo mu je legla senca.

»Ali greš že v službo?«

»Ne, v šolo.«

Potem smo molčali. Vedel in čutil sem, da sem se pregrešil s to besedo. In pokesal sem se, da sem prišel domov. Pisal bi raje odkod, da bi mi ne bilo treba gledat teh žalostnih obrazov. A v tujini me je tako vabilo domov! In ko sem sedel v kupe in se je začel vlak premikati, je zaropotalo na tiru pod kolesi.

Domov, le domov, domov, le domov, domov, domov!

In potem med vso vožnjo:

Domov, domov, domov, le domov!

»Joi, joi — toliko časa po šolah!« je preklinjal naposled brat molčanje. Drugači ni rekel. A jaz sem bral njegove misli bolj jasno, kot bi mi jih mogel povedati s besedami.

Nič ni delal pri hiši, pa bo toliko nesel iz nje! Kaj vse bi se dalo napraviti s tistim denargem! Kozolec ima lesene stebre — zidani bi bili boljši; hiša je krita s slamo — bila bi lahko s opeklo.

Tako je pletel svoje misli in njssem mu zameril. Samo nekaka tesnoba me je obšla: v nadlego sem mu.

»Pa kako dolgo boš še po šolah?« se je naposled vzdramil oče.

»Pet let,« sem odgovoril in zopet sem čutil, da je beseda padla kakor kamen.

»Pet let,« je zategnil brat in je odšel v hišo.

Z očetom sva še presedela.

»Pa — koliko, misliš, bo še treba?«

Povedal sem mu.

»Veliko, le res — pa zdaj ne moreš drugače.«

»Seveda ne morem.«

»Naj bo, kakor je božja volja. Dokler sem še jaz živ —«

Na zapadu se je polagoma zardečilo. Pri cerkvi se je oglašil zvon. Oče se je odkril in pokrival.

Moj je dolgo in goreče, kot bi hotel priklicati boga iz neba. Potem se je pokrnil, vstal in mi dejal odločno:

»Pojdi, grem dat za pol litra! Morabit se alkoholi več ne vživja živja in

zdrava.«

Čustvena je bila polna ljudi. Hreščeti, raskavi glasovi so se prerekali po smrdelcem dimu. Kamorkoli sem se ozrl, sem srečal pogled, ki ne bi mogel o njem reči, ali je bojazljiv, ali sovraven. In če sem s kom izpregovoril, se mi je hvaljalo do prikrutosti. Tisti večer so se mi zasmilili ti ljudje. Rad bi povedal vsakemu posebej: »Nikar, prijatelj, nikar! In če je mola sukinja drugačna od tvoje in obraz bledejši, naj te to ne moti!« Toda vedel sem, da mi ne bi verjeli.

Drugo jutro sem vstal zgodaj. Poslovil sem se od domačih kakor zna nec od znanec.

Ko sva šla z očetom na kolodvor, sem zagledal s ceste pokopališče. Tam spi mati. — Oke in srce te pozdravlja, mati, a vrnitve ti ne želi.

Na kolodvoru me je oče nenadoma objel. Se nikoli me ni došel, kar morem pomniti. In v oči so mu stopile solze.

»Saj ne grem v smrt,« sem ga hotel tolažiti.

»Daleč greš, v svet greš in —«

Beseda mi je zastajala. Mo potnik je zasopel pri vlat; Poslovil sem se sram in oči. Videl sem, da je izmed, kaj je stal oče in gledal na roko.

osvoboditje vseh narodov; tedaj tudi našemu narodu, ki je dal svet svoje mladine, da se je borila v vrstah zavezniške armade. Ne dovolimo, da bi se nam jemala naša historična in etnografska danes s krvjo započeta prava.

Vedite, da v tem slučaju ne dosežete svojih ciljev s silo, ker na Vas pade prokletstvo, po katerem kliče naša preljita kri. Grobovi naših največjih junakov, katere smo ostavili na Dobruži, Francoskem, Italiji in Solunu

— kraj katerih bomo tudi mi — vsak čas pripravljani na boj — 60.000 v obliemu s sto in sto tisoč našega naroda širjati svoje življenje proti svoji dovoli. Da raz tuja noga, grobove naših očetov. Naše osvobodilne vojske, s katerimi smo v vaših redovih in v boj — se nismo odločili in ne moremo odločiti tako dolgo, dokler ne vidimo, da je popolnoma zavržena pravica na obzorju našega novega življenja in da masčevanje ni več potrebno.

Politične vesti.

== Še vedno ni odločitve! Beograd, 12. februarja. Do sedaj se situacija še ni razbistrila. Danes dopoldne je posetil prestolonaslednik regent ministrskega predsednika Davidoviča, s katerim je imel dolgo konferenco radi rešitve krize.

== Vlada in londonski pakt. Beograd, 12. februarja. Zavezniški poslaniški še do sedaj niso izročili naši vladi drugega dela avtentičnega prepisa londonskega dogovora, ker so zavezniški baje mnenja, da se ta del ne tiče naših zadev in ga radi tega tudi niso dostavili svojim poslaniškom v Beogradu.

== Kombinacije. Beograd, 12. februarja. Današnja »Politika« prinaša razne kombinacije: za slučaj, da se sestavi uradniški kabinet, ki naj bi izvedel svobodne volitve. Kot kandidati za mesto ministrskega predsednika se imenujejo: naš poslanik v Washingtonu Jovan S. Jovanović, dr. Mihailo Poličević, dr. Draža M. Pavlović in Kosta Stojanović. Kot kandidati na mesto ministra notranjih zadev se čujejo imena: profesorja Ivana Gajana in Mihajla Ceroviča, kot kandidati za mesto železniškega ministra: general Krsto Smiljanjić in Božo Vuković. Na svojem mestu kot naš zunanji minister bi ostal edino dr. Trumbić.

== V opozicijskih krogih se širi vest, da namerava vlada v slučaju, da se razbijejo pogajanja med njo in opozicijo, predložiti regentu ukaz o razpustu parlamenta. Tega ukaza regent ne bo podpisal, radi česar bo sedanja vlada izvajala konsekvence in demisijske računa s tem, da bo poveril regent nato sestavo vlade njej, kot najmočnejši grupi v parlamentu. Ker pa tudi opozicija ne bi imela v parlamentu kvoruma, morala bi se pozajati z demokratsko - socialističnim blokom. V krogih demokratske zajednice se ne veruje v tak preobrat in naglašajo, da demokratsko - socialistični blok ne bo nadaljeval dogovorov, ako se sedanji polkusti, sestavi koncentracijski kabinet, izjavljajo, ker je uverjen, da opoziciji ni za drugo, kakor podaljšati življenje sedanjemu parlamentu in čimdalje zavleči volitve, ki se jih opozicija silno boji.

== Malo odgovora. Na moj članek »zveza narodov« je prinesel »Slovenec« z dne 12. februarja nekoliko zapleten anonimni dopis, o katerem bi rekel morda rajni Mencinger, da diši pohlevno in pognojno. To je seveda stvar okusa. — Najprej se mi dopoveduje v dotičnem članku, da se bavijo danes z mislijo zveze narodov največji duhovi. O tem sem nekoliko vedel tudi jaz, hvaležen pa sem piscu, da mi je to še enkrat povedal. Nadalje mi pove, ne podpisani gospod, da je moje pisanje puhlo frazerjenje. Temu pač nisem jaz kriv — vsak po svoji moči, jaz nisem med največjimi duhovi, priznam pa rad, da smatram piščev članek za začetek in konec vse modrosti na tem svetu. Prav hvaležen sem mu tudi, da mi je povedal, da je naša armada izborna, kajti jaz nimam vpogleda v te stvari. Smatram pa to konstatirano oziroma na pisca in navzlic njemu za mnogo bolj važno kot kak zvezonarodni bruseljski kongres. Ker ne maram znova začeti s svojim frazerjenjem, bi si dovolil samo še skromno in kratko vprašanje. Kolikor sem videl od zdaj protestnih shodov in manifestacij, so vsi izzveneli v geslo: zanašajmo se sami nase! Živela zveza narodov — mi, kolikor se spominjam, ni udarila na uho. Tukaj je dvojne močice. Ali ima prav ljudstvo v svoji instinktivnosti, ali pa člankar s svojo doktrino; in ker se zavzemajo najboljši duhovi za zvezo narodov, je izven vsakega dvoma, da ima prav člankar. Zato pa je njegova sveta dolžnost, da ne pusti trati narodnih energij po shodih in drugih prireditvah, ampak da prepove enkrat za vselej vsak protest, vstop ljudem v glavo svojo zvezo in domovino bo rešena.

== Josu Jurkovič. — Josu Jurkovič, ki je bil član parlamenta, je bil v Beogradu, da bi se sklenila zveza med Bolgarijo in Čehoslovaško republiko. Te vesti so prišle tudi v jugoslovanske časopise ter povzročile v naši javnosti veliko nevoljo. Češki listi sedaj energično demantirajo vse vesti, kakor da bi se snovla zveza med Bolgarijo in Čehoslovaško republiko. Ustavni odbor čehoslovaškega parlamenta je sprejel te določbe o volitvi predsednika čehoslovaške republike. Predsednika voli narodno shromajenje, ki ga skliče k volitvi ministrski predsednik. Seja parlamenta, v kateri se zbira novi predsednik, se mora vršiti najkasneje 14 dni pred koncem volilnega obdobja starega predsednika. Ti seji predseduje predsednik poslanske zbornice ali njegov namestnik. Predsednik senata, odnosno njegov namestnik je drugi predsednik pri seji, ki voli predsednika. Volitev se vrši javno in brez debate. Volitev se more vršiti ob navzočnosti nadpolovične večine členov tako poslanske zbornice, kakor senata. Pri prvem glasovanju odloči dvotretinska večina. Ako se ne doseže dvotretinske večine, se mora vršiti drugo glasovanje. Ako se tudi pri drugem glasovanju ne pokaže dvotretinska večina, se vrši ožja volitev med ostanima dvema kandidaturama, ki sta pri drugem glasovanju dobila največ glasov. Pri enakosti glasov odloči žreb.

== Plebiscit rešila bilka za Madžare. Predsednik madžarske delegacije na mirovni konferenci, graf Annonyi se je razgovarjal z zastopniki dunajskih listov in jim razkril načrt, kako misli na mirovni konferenci nalasnežne zastopniki madžarske interese. Rekel je med drugim: »Vsi naši govori, ki jih bomo predložili proti mirovnim pogojem, se nanašajo na plebiscit in zoper na plebiscit. Nikdar in nikoli ne bomo priznali nobene odločitve o grškega ozemlja, ki bi ne temeljila na ljudskem glasovanju. Plebiscit je temelj naših protipredlogov in jaz ne morem uvideti, kako bi kdo mogel odkloniti to naše stališče. Naj bo izid ljudskega glasovanja takšen ali drugačen, mi bomo v to nas veže naša narodna čast in respektirali, kar bomo morali na podlagi plebiscita izbrati. Samo obsebi na se razume, da se mora tamčiti za nepristransko izvedbo ljudskega glasovanja v dotičnih pokrajinah. Glasovanje bo imelo samo v tem slučaju vrednost, ako se bo vršilo brez vsakega nasilstva ali pritiska. Interesirane države pri tem ne moremo ne smejo sodelovati. Plebiscit se mora vršiti pod kontrolo nevtralnih držav. Ako se ne moremo, so tudi Bolgari zahtevali ljudsko glasovanje v Dobruži in Makedoniji. Dosegli niso nič. Ali je verjetno, da bodo Madžari v tem oziru srečnejši, morda zato, ker so ves svet preskrbeli s tovornimi — blagom?

== Rešitev vzhodno galiskega vprašanja odročena. Iz Varšave poročajo »Czasu«: Povodom poseta v poslanski klub je minister zunanjih del Patek pri razpravi o vzhodno galiskem vprašanju prečital pismo, ki ga je poslale Clemenceau poljski delegaciji v Parizu. Pismo se glasi: »Najvišji svet zavezniških in pridruženih držav je danes sklenil, da se odredi izvršitev resolucije, s katero se je Poljski poveril mandat o vzhodni Galiciji, da se vsa stvar podvrže novemu posvetovanju. Zdi se, da bodo zavezniški odredili ljudsko glasovanje v vzhodni Galiciji. V tem slučaju bi bila Vzhodna Galicija pač izgubljena za Poljsko, ker tvorijo večino ondotnega prebivalstva nesporno Malorusi.

== Asquith o londonski pogodbi. London, 9. februarja. Asquith je imel v Paisley govor, v katerem je omenjal tudi londonski pakt, ki ga je bila sklenila Italija z zavezniškimi, predno je vstopila v vojno. Asquith je v svojem govoru rekel, da je pakt z etniškega, zgodovinskega in strateškega vidika popolnoma opravičilen. Ako bi se predložil zvezi narodov v presoji, bi to njega le veselilo, ker bi bila na ta način dana možnost tudi tej instanci, izreči se o tem za zmatanem vračanju.

== Italijani bi tudi radi vozili po Donavi. »Il Piccolo« poroča namreč iz Rima, da je bilo stavljeno ministrskemu predsedniku ter zunanjemu in trgovskemu ministru takoj, ko se je bilo izvedelo, da namerava Anglija polastiti se podonavskega plovstva, vračanje, ali je tudi Italija kaj vkrnila v tem pogledu. Interpelantu se je odgovorilo, da je bila Italijanska mirovna delegacija v Parizu prva, ki je oozorila na angleško namero, pokupiti akcije paronavih renskih, podonavskih in mentskih družb. Ker je v interesu narodne trgovine, da ne monopolizira kaka posamezna država plovstvo, očito pa

podonavske plovstvo, se je opozorilo na zastopnika Italije v medzvezniški donavski komisiji, da predi teden na vprašanje. Meseca oktobra se je na to vršila med odposlanci političnih ministrstev, v kateri se je poročalo, da je že stopila na italijanska banka v poročanju s pristojnimi plovbenimi družbami radi napake nekake dela akcij. O uspehu pogajanj se ni kljub urgenci podrobno vesti.

== Križna sovražnost. V berlinski reviji »Die Feder«, ki je glasilo uzlednih nemških pisateljev, citamo tale opazilo: »Kdo bi napisal proti francoskemu dednemu sovražniku naperjeno knjižico sovražstva, ki bi očitala, naslanjale se na zgodovinska dejstva, v primerni luči zlasti najnovejša zločina manjvrednih »zmaovalcev« in kilcala naš narod k udeležitvi proti zunanemu sovragu? Knjižica bi se v prvi vrsti imela unorabiti kot mladinski spis. Založništvo bi preskrbelo ves potreben material. Nemci so, kakor se vidi, že prišli s polnim parom delati za revanžo. Zato hočejo izdati v prvi vrsti knjižice, ki bodo vzelevala ljudstvo k sovražstvu proti Francozom in proti vsem onim, ki so zakrivali nemško katastrofo.

== Viljem Hohenzollernski — židovske pokoljenja? V založbi tvrdeke Kyffhäuser je izšla brošura, pod na-

zložen »Semi Imperator 1898—1918«, v kateri se dokazuje, da se pretaka po židov življenju nemškega cesarja Viljama II. židovska kri. Pisanje niha v knjižici o tem, kako židov, Viljem II. se je čustveno vrzel na svoji materi in je bil židovski Koburnian, kakor na nekaterih Hohenzollern. On je peko dokaz za to, da je pri razvoju visoke stoletih ljudi merodajna kri, ne pa vzpaj. Melanci iz dveh ras si prisvojajo navadno vse napake, ki jih imata te dve rasi. Igralski talent židov je znan. Ta talent kroži tudi po Viljemovih žilah. On posnema vse in igra poslanika po božji milosti, ki izvira iz cesarske blaznosti, zmagočnega generala, umetniškega in glasbenega kritika, slikarja, propovednika, skladatelja. On je glumil krščanskega vladarja, imel je božjo službo in govoril je o krščanski državi... Sam je rad delal židovske dovijne in jih še rajši poslušal. Židovski nagon za potovanje ga je napravil za potovalnega cesarja. Marogasta je bila njegova duša, kakor duša vsakega mešanca ali mestica. Viljem II. je bil zato samo odsev nemškega cesarja, bil je nemški polucesar in kralj. Zato je tudi vladal po židovskih manirah. Ta brošura o Viljemu je izšla, kar je značilno, v vsenemški založbi Kyffhäuser in napisal jo je Vsenemec. Tako sodijo sedaj o Viljemu Vsenemci, ki so ga pred vojno in med vojno častili kot pravega polboga.

Telefonska in brzojavna poročila.

JADRANSKO VPRAŠANJE SE REŠI V LONDONU.

LDU Beograd, 12. februarja. Član naše delegacije na mirovni konferenci dr. Anton Trumbić je odpoval v London, da prisostvuje konferenci zavezniških ministrskih predsednikov. Konferenca bo prestresala tudi Jadransko vprašanje. Zavezniški premijerji želijo, da se to pot Jadransko vprašanje reši definitivno ter da se enkrat popolnoma odstrani z dnevnega reda.

NAŠA NOTA GLEDE CARIBRODA.

Beograd, 12. februarja. Kakor izve naš poročevalec, je izročila naša vlada zaveznikom noto, v kateri objavlja, da smo prisiljeni okupirati Caribrod in okolico, ker je tamonje naše prebivalstvo izpostavljeno najhujšim napadom in preganjanjem s strani Bolgarov.

SKLEPI MINISTRskega SVETA GLEDE AGRARNE REFORME.

Beograd, 12. februarja. Ministrski svet je v svoji seji odobril predlogo ministrstva za agrarno reformo glede organizacije tega ministrstva in administrativno ureditev agrarne reforme sploh. Agrarne direkcije bodo osnovane v Zagrebu, Ljubljani, Splitu, Sarajevu, Cetinju, Skoplju in Novem Sadu. Na mesto sedanjih agrarnih poverjenikov bodo osnovani stalni agrarni uradi. — Naglasje je ministrski svet odobril predlogo o delni ekspropiaciji velikih posestev. Ta posestva se bodo ekspropiirala v javne, državne svrhe in za javne skupne interese, za zgraditev delavskih stanovanj, kolonizacijo, razdelitev zemlje invalidom in legionarjem in za zgradbo agrarnih učilišč. — Končno je ministrski svet odobril predlogo o državnem nadzorstvu nad velikimi posestvi radi zaščite gospodarskih interesov. Ministrstvo za agrarno reformo je prejelo od ministrskega sveta odobro za vse korake, ki so potrebni, da se preide iz sedanjega provizorija v definitivum in da se osigurajo veliki socialni in gospodarski interesi kot cilj, ki ga zasleduje agrarna reforma.

ZAVEZNIKI PROTI MADŽARSKI.

LDU Pariz, 12. februarja. (DKU — Agence Havas.) »Petit Parisien« demantira vest, po kateri je neka zavezniška država ugodno sprejela predlog, premestiti sedež ograde mirovne delegacije na njeno ozemlje. List območja, da bodo pri pozabljeni v Neullivju Francija, Anglija in Italija stale odločno proti ovrskim delegatom.

MADŽARSKI PROTIPREDLOGI.

LDU Lyon, 11. februarja. (Brezlično.) Madžarska mirovna delegacija bo izročila v četrtke zjutraj generalnem tajništvu mirovne konference svoje protipredloge na mirovne pogoje. Protipredlogi so obsežni v obširni spomencih.

IZLOČITEV TEOLŠKE FAKULTE TE Z UNIVERZE.

LDU Praha, 12. februarja. (ČTU) Član narodne skupščine dr. Stojan je predložil narodni skupščini memorandum zveze nemške katoliške duhovščine, podpisani po msgr. Henrikku Flecku in naslovljen na narodno skupščino čeho - slovaške republike. V tem memorandumu se zavaruje nemška duhovščina proti odlokom prosvetnega ministrstva glede veronanka. Nemška duhovščina da je prepričana, da se s tem jemlje šolni glavni temelj, da taka šola

državi škoduje, ker izpodkopava avtoriteto in krati staršem pravico do vzajanja otrok v veri, v kateri so bili rojeni. — Memorandum prosvetuje nadalje tudi proti temu, da se je teološka fakulteta izločila iz vseučiliške zveze. Iz zgodovinskih razlogov se o tej izključitvi ne sme odločevati brez Nemcev. Kulturni odsek je predlagal, naj se preko te peticije preide na dnevni red in naj vlada čim prej z zakonom ali z naredbo izvede izključitev teološke fakultete iz vseučiliške zveze.

PLEBISCIT V SLEZIJ.

LDU Lyon, 11. februarja. Iz Varšave se poroča: Po prvih vesteh, ki prihajajo iz gornje šleskega plebiscitnega ozemlja, sprejema poljsko prebivalstvo z velikim navdušenjem francoske okupacijske čete, zlasti v onih okrajih, ki so za lanskimi velikimi izgrediv posebnost trpeli. Ker Angleži niso poslali svojih čet v Gornjo Slezijo, so se morale francoske okupacijske čete znatno olatiti in bodo zasedle deželo samo francoske in italijanske čete.

DELAVCI V ČRNI SUKNJI.

LDU London, 12. februarja. (ČTU) Okoli 40 zvez intelektualnih delavcev, takozvani »delavci v črni suknji«, je melo včeraj konferenco v Essex-Hallu in sklenilo, da se ustanovi mednarodno združenje vseh ne manulnih delavcev. Novo združenje bo v bistvu interesna zveza nameščencev vseh vrst. Odvetniki in zdravniki bodo izključeni. Gibanje za organiziranje »Black coat-a« (črne suknje) je na Angleškem zelo popularno.

ANGLIJA NE PODRŽAVI RUDNIKOV.

LDU London, 12. februarja. (ČTU) Reuterjev urad poroča: Poslanska zbornica je izpreminjevalni predlog delavskih poslancev k odgovoru na prestolni govor, da se rudniki podržavijo, odklonila s 329 glasovi proti 64 glasovom. Jutri bo poslanska zbornica obravnavala izpreminjevalni predlog liberalcev in delavskih poslancev k odgovoru na prestolni govor; ta izpreminjevalni predlog poudarja, da je sovražnikom nemogoče izpolniti mnoge mirovne pogoje, vsled česar je mnogo pokrajin v veliki nevarnosti, da se ne bo morel vzpostaviti normalni položaj.

KAJ BO S CARIGRADOM?

LDU Pariz, 12. februarja. (DKU) (Brezlično.) Pred svojim odpotovanjem iz Londona, je ministrski predsednik Millerand senatni komisiji za znanje posle sporočil pogodbe med Francijo in Anglijo iz leta 1916, glede Sirije. Te pogodbe bi služile za podstavo dogovorov, ki bi se sedaj sklenili v Londonu. Francija ne namerava v Siriji nobene osvojevalne politike, temveč le izvedbo mandata po nalogu zveze narodov. V obmorski coni je ustanovljena francoska uprava. Kar se tiče Carigrada, obstojita dve mnenji. Ene skupina hoče pustiti Turke v Carigradu, druga skupina pa jih hoče pregnati iz Evrope. Francija je za to, da bi ostali v Carigradu in tudi angleška javnost si je v svesti posledic, katere bi imelo prenehanje sultana pri mohamedanskem prebivalstvu.

FRANCOSKA VLADA IN BOLJSKOVIŠKA PROPAGANDA.

LDU Pariz, 12. februarja. (ČTU) Polica je davi uničila tiskarske ploče boljševiškega lista »Lasalle« in izvedla pri ravnanju lista hišno preiskavo. Zaplenila je mnogo zabojev s tiskovinami.

BOLJSKVIKI V BESARABIJI.

LDU Moskva, 12. februarja. (DKU — Brezlično.) Prednje straže rdeče vojske so v bližini Odese prekorale Dristrit in stoji že na besarabskih tleh.

Vid, Zenka Prange in Jelena Čuh iz Zagreba. Milica Vidović iz Sušaka, Marija Debeljakova iz Ljubljane, Jovanka Šiljak iz Znojma in Zorka Sime. — Nasit.

— Za žensko voljno pravico. Včeraj popoldne so prišli v Beograd delegati socialno - demokratske stranke iz Ljubljane in Zagreba, da se dogovore z vlado o vprašanju ženske voljne pravice.

— Invalidsko vprašanje. Uredba o definitivni rešitvi invalidskega vprašanja je gotova. Ministrski svet jo je sprejel in je sedaj treba samo, da jo podpiše regent. V nekaj dneh bo objavljena. Ministrski svet je odobril kredit 25 milijonov dinarjev za povišanje doklad invalidom in družinam v vojni padlih vojakov.

— Za kmečovalce, katerim je bila odvzeta živina. Poljedelski minister je zahteval od vseh oblasti, da se po občinah čimprej sestavi zapisniki oseb, katerim je bila odvzeta živina, bodisi za potrebo naše države, bodisi od strani avstrijske vlade. Po teh spiskih bodo delili potem brezplačno živino poljedelcem, ki so ostali brez nje in sicer najprej onim, ki so oddali živino naši državi.

— Pri nas stradamo, na Dunaj pa se vozi žito! »Beogradski Dnevnik« javlja: Včeraj je odšlo na Dunaj nekoliko vlačilcev, polnih žita za prehrano dunajskega prebivalstva. Torej na Dunaj se vozi žito, pri nas pa ljudstvo v goratih krajih že mesece nima ne skorjice kruha, ni korlice moke. Ali so tuji prehranjevalni krogi bližji, kakor domače prebivalstvo.

— Manufakturno blago iz Ljubljane. Iz Zagreba poročajo: Ministrstvo za prehrano je dobilo sedem vagonov manufakturnega blaga iz Ljubljane.

— Naše zastopstvo v Varšavi. Iz Varšave poročajo, da je pred nekaj dnevi naš upravnik g. Tadić izročil svoje akreditivne poljskemu ministru za zunanje stvari.

— Opera v Beogradu. Dne 11. t. m. je bila v začasnih zgradbi narodnega gledališča v Manežu prva opera predstavljena. Predstavljala se je Puccinijeva »Madam Butterfly« z velikim uspehom. Gledalščice je bilo popolnoma zasedeno.

— Naš konzulat v Puntj Areni. Cilka vlada je pristala na to, da se ustanovi honorarni konzulat kraljevstva SHS v Puntj Areni.

Italijanska naglona v Celovcu.

Celovec živi v takih razmerah, da mora priti do poloma prej ali slej. Primankule vsega, tako, da pričakuje prebivalstvo z izjemo nekaj uradniških kričavcev s hrepenenjem čet je ene strani demarkacij. Črte, ki bi prinesla seboj kruha in ustvarila zopet red. Da se obraba ves gnjev obupanega ljudstva proti sedanjim vlastodržcem, je pač razumljivo in pravično.

Tu pa so zopet posegli vmes Italijani, ki so se baje borili za osvoboditev narodov, in vzdržujejo na krmlju par celovških motogovcev, ki žive udobno na račun stradalajočih.

Italijani so se vrnili v Celovec na goljufiv način že ob času, ko so se tam nahajale še jugoslovanske čete. Ententna komisija si je namreč pridržala pravico, da bo ona zastražila voljske magazine v Celovcu. Ker pa se je v območju nekdanje Avstrije indentificirala s celo Entento — Italija, so dobili Italijani na ta način polagoma popolnoma oblast v Celovcu. Tiste čete namreč, ki so bile določene za straženje magazinov — kakor rečeno, bi bile morale biti ententine in ne samo italijanske — so se od dne do dne množile v taki meri, da imajo danes Italijani dejanski v oblasti cel večerni pas. In oni že vejo čemu je to dobro.

Tisti trenotek namreč, ko bi se umaknili Italijani iz severnega pasa, bi morali zginiti z njim vred tudi dosežani nemški gospodje, ki tiranjirajo ljudstvo. Italijani pa kakor tudi dotična gospoda ve dobro, da bi isti trenotek vzel Celovec slovo od N. Avstrije, kajti ljudstvo hoče kruha in zopet kruha in se ne da nasiti od terorizma in praznih fraz. To pa nikakor ni po godu karabinierjem in hofratom in tako udeinstvuje Italija svojo lubezen za svobodo in osvoboditev narodov.

T. U.

Sokolstvo.

Zgradbi »Sokola II.« je poklonil zastavljen češki rodoljub namesto »Pravde« večerku v Českí Obci dne 10. februarja, znesek 100 kron. — Srčna hvala!

Turistična in sport.

Na zavržilo blejsko jezero se odpravila ljubljanska družba drsalcev iz vasiških in civilnih krogov v kostumih in domnih. Pri Mainerju igra rodoviljsko godbeno društvo »Ljpa« na lok in za ples. — Blejci skrbite za svoje strani za prijetno razvedrilo na leden čez dan, svezor, ter na — lupo vreme.

13 naše kraljevine.

— Odlikovanje dam. Na predlog grovevnekega ministra je bila odlikovana s redom Sv. Save IV. razreda gospa Danica Hristić, predsednica ženske

zveze, s redom Sv. Save V. razreda so bile odlikovane gospe: Mir'a Grujić, predsednica Kola srbskih sestara, Zlata Kovačević, Mah Turko-

Najnoveljša poročila.

... ..

TO THE ATTORNEY GENERAL, THE DISTRICT ATTORNEY

RECEIVED 1 MAY 1964

se proda; dve leti stara, lepa, vdomečena in zelo krotka in prijazna. Mikšič, Slomškova ul. 5. ta. 1127.

približno 10 voz se proda v Trnovem Mikšič, Slomškova ul. 5. ta.

Kupi se štedilnik za vzidanje. Kdo, pove vredniti Slov. Naroda. 1114.

Uradnica išče mehlovanje sobo s hrano. Pismene ponudbe na upravnishvo Slov. Naroda pod šifro Erika/1142. 1142.

Sivija, samostojna, ki bi bila ves dan z doma, išče lepo prazno sobo z električno razsvetljavo proti dobri nagradi. Nagrada se plača z delom. Cenj ponudbe pod lepa soba/1141. na uprav. Slov. Naroda. 1141.

Kupi se popoln sodavičarski obrat, kakor leži in stoji z vsem inventarjem, tudi v večjem obsegu. Ponudbe na Anončni zavod Drago Beseljak Ljubljana, Cankarjevo nabr. 5. 1135.

Mestna spalnica se proda ter strojavni postelji. Kje, pove Anončni zavod Drago Beseljak Ljubljana, Cankarjevo nabr. 5. 1139.

Kostanjev les kupujem vsako množino, kakor tudi vsakovrsten mehki okrogel tesan in rezan les, prosto vagon. Ponudbe na nasl.: Ivan Srebotnjak St. Peter, Sav. dolina. 1146.

Mesečno sobo s hrano ali brez hrane in postrežbo išče soliden uradnik. Ponudbe pod štev. 136/1140 na uprav. Slov. Naroda. 1140.

Restavracija v Bellevue v Ljubljani je z majem 1920 oddati. Pojasnila daje lastnik istotam. 1091.

Mehlovanje s kuhinjo išče mlad oženjen godbenik. Kdo, pove uprav. nišvo „Slov. Naroda“. 1102.

Kupi se popolnoma dobro ohranjena oprava za spalno sobo. Kup se tudi **plamino**. Ponudbe na u rav. Slov. Naroda pod „Oprava/1105. 1105.

Proda se popolnoma nova frak-obleka in še nenošen modern romlandski površnik za srednje močnega gospoda po zelo slepi cen. Vodnikov trg 5 II. 1144.

Proda se enonadstropna

hiša

z mesnico, ledenico, stare gostilno, trgovino, prodajo duhana, kolekov in smodnika, s 4 orali posestva, pri farni cerkvi na prometnem kraju v Slov. Goricih za 200.000 kron radi družinskih razmer oziroma nairate se drugod za enako zamenja ali kupi. Prekupi izključeni. Natančnejša pojasnila daje lastnik **Fr. Škerlec, Sv. Benedikt, Slov. Gorica.** 1113.

Zelo poštena kuharica ki bi priprosto in samostojna in okusno pripravljala hrano za dve osebi ter spravljal dve sobi, se sprejme. Plača: 12 do 150 kron mesečno. Naslov pove upravnišvo Slov. Naroda. 1064.

Uradski pomočnik se sprejme. Vešč dela z zlatom ima prednost. Plača K 1.500 do 2000 mesečno. Naslov Josef Pflaum, Zemua. 1055.

2 kučne pralje za jednu tvornico suš. se. Plača K 150 — mesečno uz stan i potpunu obskrbu. Samo one koje reflektiraju na stalno mjesto, neka se upitaju kod gosp. Marije Rabus, Zagreb Nikoličeva ulica 13. 1084.

Korespondentinja iz boljše hiše, popolnoma samostojna, zmožna v psavi in v besedi slovenskega in nemškega jezika ter vešča vseh pisarniških del, se takoj sprejme. Prednost imajo one, obvladajo tudi srbo-hrvatiščino. Reflektira se le na gospodične z večletno prakso. Ponudbe s prepisi spriceval. zahtevo plače, kakor navedbo reference je poslati na upravnišvo Slovenskega Naroda pod „Korespondentinja 1075“. 1075.

Jamski les

za takojšnjo dobavo se kupi. Ponudbe s skrajno ceno na Anončni zavod Drago Beseljak, Ljubljana, Cankarjevo nabr. 5. 1151.

Kupi se vila ali majhna hiša

v mestu ali zunaj mesta (zahodna stran). Ponudbe pod šifro: O. P. 741. na upravnišvo Slovenskega Naroda. 741.

Zahvala.

Za mnogostransko nam izkazano sožalje ob smrti naše ljubljene matere, oziroma stare matere, sestre, tašče

Marije Jež

izrekamo vsem najsrčnejšo zahvalo.

Porebei pa se zahvaljujemo pred. duhovščini, gg. pev. cem za v sice segajoče žalostinke ter vsem, ki so spremili nepozabno rajnico na nje zadnji pot.

V POSTOJNI (zasedeno ozemlje), dne 10. februarja 1920.

Zalu'ochi ostali.

Železen voziček

prikladen za agregat, **železno** stojalo za stabilni motor, 3 glavo šivalnih strojev proda

J. GOREC - LJUBLJANA, 1148 Gosposvetska cesta 14.

Na prodaj je nekaj komadov oprave za trgovino, kakor str. laže itd. V raša se v trgovini Jos. Fabiani. Prešernova ulica 54. 1107.

Proda se acetilenski aspar vporaben svetiljavo, 1—20 luči in tudi več ter za avtomatično varenje. Za dobro delovanje in izvrsten material se jamči. Prikladen za industrijska podjetja, restavracije itd. Uporaba je isto prirosta Anton Ganta, instalater, Ljubljana, Mešni trg št. 9.

V svrhu povečanja trgovine oziroma nabave blaga se išče 5.000 K posojila. Plač. in pogoj bi bili zelo ugodni. Ceni ponudbe pod „Posojilo 1125“ na uprav. Slovenskega Naroda. 1125.

Zobozdravnik

M. U. Dr. Janežič Iv.

se je nastanil na Bledu.

Ord. od 9—12, 15—17. 1121.

Kirurg

dr. Mirko Černič

primarij občne javne bolnice v Mariboru, bivši večletni operater na kirurški vseučiliški kliniki prof. Hochenega na Dunaju.

ord. 1/3—4

(razven nedelj in praznikov).

MARIBOR, Magdalenski trg 9/1.

ŠOTA

15.000 kg, v Ljubljani, se takoj dobi. Cena upodna. Naslov pove Anončni zavod Drago Beseljak, Ljubljana, Cankarjevo nabr. 5. 1138.

Sprejme se

stavnbi polir

28—45 let star, zmožen samostojno voditi stavbe za stalno službovanje. Oferte s prepisi dosedanjih službovanj na Stavnbo podjetje Stražar, Kamnik. Istotam se kupi **železna blagajna**. Tozadavne ponudbe naj se pošljejo z navedbo cene in velikosti iste na zgoraj omenjeno podjetje. 1033.

Oba poslušaj obvestila.

Potrjim srcem naznanjavo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je naša arčno ljubljena mamica, gospa

Ivana Borštnar

posestnica v Sp. Šiški

po dolgi in mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti, danes 12. svečana 1920 mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb: redrage pokojnice se vrši v soboto, dne 14. svečana 1920 ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti, Sp. Šiška št. 43, na pokopališče k Sv. Križu.

V Sp. Šiški, dne 12. svečana 1920.

Franc Borštnar sin

Ivana Borštnar hči.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naša preljubljena nenadomestna dobra mati in soproga, gospa

Marija Grlic

danes 12. februarja ob 1/4. popoldne previdena s tolažili sv. vere v starosti 45 l. mirno v Gospodu zaspala. Pogreb: predrage pokojnice bo v soboto, dne 14. februarja ob 1/4. popoldne iz deželne bolnice. Sv. maše zadušnice se bodo služile v Trnovski cerkvi.

LJUBLJANA, dne 13. februarja 1920.

Ivan Grlic, sprevednik drž. žel. v pokoju, soproga. — Mihaela, Ivan, Joško, Bogomir, Ljudvik, otroci.

Potrjim srcem naznanjamo prežalostno vest, da je naš dobri oče

Aloizij Bukovec

v starosti 61 let danes ob eni uri zjutraj na Veliki Loki umrl.

Pogreb bo v soboto 14. svečana ob 10. uri popoldne pri župni cerkvi v St. Lovrencu na Dolenjskem.

VELIKA LOKA, dne 12. februarja 1920.

Janko, Lejso, Jernof. Frane, Rudolf, Ljudvik in Jožet, sinovi.

Zahvala.

Za obile dokaze iskrenega sočutja povodom smrti naše ljube soproge, mamice in hčerke, gospe

Anke Čuš roj. Orožen

za poklonjeno cvetje ter udeležbo pri sprevedu se prav presrčno zahvaljujemo.

CELJE, dne 11. februarja 1920.

Redbini Čuš - Orožen.

Trži se ločeno od 9—8 PM. Ponudbe na tovarno železne robe, Kamnik. 1104.

Predejani v originalnih zabojih po 1440 komadov po K 150 komad. — Ponudbe na Em. Sepane v Regitca, (Slov. Sta. crake). 544.

Prigovora se sl. občinstvu

Ivan Carman izdelovatelj usajatih dokolenic Zg. Šiška št. 42.

Semena:

obra in zanesljiva — prodaja Josip Urbančič, trgovina s semeni v Ljubljani, Mikloš čeva cesta 8. Cenik na razpolago. 841.

Kot kompanija želimo vstopiti v železniško ali v drugo slično obrt. Imamo v to svrhu nekaj kapitala in popolno trgovsko izobrazbo. Cenjene ponudbe pod: „Kompanija“ na Anončni zavod Drago Beseljak Ljubljana, Cankarjevo nabr. 5. 1087.

Domovina

izšaja od novega leta naprej trikrat na teden in sicer ob ponedeljkih, sredo in petkih. Trikrat pošiljana stane suma 3 K.

Uprava „DOMOVINE“ je preskrbela, da bo prinašala list poleg pregledov vsem dogodkov izvirne domače, zagrebške, beogradske in druge najprejše brzeljave in telefonske vesti.

Mesečno četrt, pol ali celoletno naročnino je pošiljati na naslov: Upravišvo „DOMOVINE“, Ljubljana, Sodna ulica 6.

Zahtevajte „Domovino“ na oglebi!

Dumić, Gjivić & Pitarević

trgovačko društvo za uvoz i izvoz Zagreb Zrinjevac 15.

Brašno, pšenico, kukuruz, zob i ostale žitarice. Sibe, suječe, sspun, kavu i ostalu kolonijalnu robu na veliko nudi uz najpovoljnije uvjete. 998.

Brez posebnega obvestila.
Gvido Höningmann davčni pristav
Malči Höningmann roj. Vizjak
poročena
Lipnica Gradec, dne 12. februarja 1920 Laško.

Ivan Dular posestnik
Marija Dular roj. Žagar poročena
Jurka vas 12. februarja 1920 Stopiče.

Milan V. Kovačević, trgovac u Stocu u Hercegovini, ima na prodaju circa 100 hektolitara glasovitoga

stolačkoga crnoga vina.

Kome vina treba, neka se obrati na spomenutoga. 1129.

Rum in slivovka

izvrstno blago, nadalje kava, čaj, kadilo, milo, sveče, vazelina, loščilo (bika), različne dišave kakor vse drugo špecijsko blago vedno v zalogi na debelo in 752 na drobno po nainižjih dnevnih cenah pri trvdki

IVAN PERDAN v Ljubljani.

VABILO

občni zbor

Delniške stavb. družbe „Union“ v Ljubljani, ki se vrši

dne 4. marca 1920 ob 4. uri pop. v „Srednji dvorani“ hotela „Union“.

DNEVNI RED:

1. Poročilo upravnega sveta o poslovanju in bilanci za l. 1919.
2. Poročilo nadzorovalnega sveta.
3. Sklepanje o razdelitvi čistega dobička.
4. Dovolitev nagrade članom upravnega in nadzorovalnega sveta.
5. Volitev petih članov nadzorovalnega sveta.
6. Izprememba § 3 družbenih pravil.
7. Slučajnosti.

Delničarji morajo naznaniti eventualne predloge vsaj osem dni pred občnim zborom predsedstvu, da pridejo na dnevni red občnega zbora.

Delničarji, ki hočejo izvrševati svojo volilno pravico, morajo pet dni pred občnim zborom položiti delnice v pisarni hotela „Union“, Miklošičeva cesta 1, od 11. do 12. ure popoldne. 1131.

Jadranska banka

sprejema vloge na hranilne knjižice, ziro in druge vloge pod najugodnejšimi pogoji.

Prevzema vse bančne posle pod najugodnejšimi pogoji.

Beograd, Celje, Dubrovnik, Kotor, Kranj, Ljubljana, Maribor, Metković, Opatija, Sarajevo, Split, Sibenik, Trst, Wien, Zadar, Zagreb.

Poslovne zveze z vsemi večjimi kraji v tu- in inozemstvu.